

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/608/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414209914
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1414209914.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: V. I., bytom G., K. XX, zastúpenej Mgr. Tatianou Dlhošovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Nobelova 34, proti odporcovi: S. S., G. N., G. X, o zákaz nakladania s nehnuteľnosťou a o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30. júla 2014, č.k.11C/161/2014-66 , jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením zo dňa 30. júla 2014 č.k. 11C/161/2014 - 66 pripustil súd prvého stupňa zmenu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa návrhu podaného navrhovateľkou dňa 01.07.2014, návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a odporcovi náhradu trov nepriznal. S poukazom na § 76, § 74 ods. 1, 2 O.s.p. a navrhovateľkou predložené listinné dôkazy, ktorými preukazovala opodstatnenosť jej tvrdení uvádzaných v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Konštatoval, že navrhovateľka osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a maloletým K. I.; ktorý jej bol právoplatným predbežným opatrením zverený do náhradnej osobnej starostlivosti s tým, že bude zabezpečovať jeho osobnú starostlivosť, aj starať sa o jeho výživu, zastupovať ho v bežných veciach a spravovať jeho majetok namiesto otca. Mal za to, že navrhovateľka neosvedčila svoju aktívnu legitimáciu v konaní o návrhu o nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k jej osobe a k nároku, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť ochrana. V tejto súvislosti poukázal na to, že navrhovateľka nie je spoluvlastníčkou ani vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX H.. Ú.. O. J. I., a teda nemá ani právny titul na uplatňovanie si nárokov vo veci samej a takéto oprávnenie jej nevyplýva ani zo zákona ani z povahy veci. Pri skúmaní ďalších podmienok nevyhnutných k nariadeniu predbežného opatrenia nezistil ani osvedčenie naliehavosti situácie a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré by boli podkladom pre nariadenie predbežného opatrenia. Poukazoval na to, že osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2013, odporca peniaze z účtu nebohej matky maloletého vybral dňom 15.08.2013 a návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol podaný až v máji 2014. Uviedol, že nebolo tvrdené a ani preukázané také správanie sa otca maloletého, z ktorého by vyplynulo, že s nehnuteľnosťou v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/6-iny nakladá nejakým spôsobom. Napokon dodal, že návrh predbežného opatrenia nemá dočasný charakter, keď sa navrhovateľka domáha jeho trvania až do dosiahnutia plnoletosti maloletého K. I.; navyiac poukázal aj na to, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je v obsahu totožný s návrhom vo veci samej. O trovách konania predbežného opatrenia rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť dôvodiac tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na svoje oprávnenie konať v bežných veciach a spravovať majetok maloletého namiesto jeho otca, argumentovala svojou aktívnou legitimáciou na podanie návrhu v prospech maloletého, ako jeho

dočasný majetkový opatrovník. Poznamenala, že aj ona je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorej sa týka nariadenie predbežného opatrenia, a to v rovnakom podiele ako maloletý - jednej šestiny. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nesprávne vyhodnotil riziko naliehavosti situácie a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na majetku maloletého a v tejto súvislosti poukazovala na neoprávnenú manipuláciu odporcu s peňažnými prostriedkami maloletého ich výberom a použitím po skončení dedičského konania a ich nevrátením odporcom napriek tomu, že sa tak zaviazal urobiť v 20 - dňovej lehote. Účelom predbežného opatrenia je ochrana majetku maloletého, ktorý sa nevie brániť proti úkonom jeho otca (odporcu), ktorý zneužíva svoje postavenie zákonného zástupcu a vykonáva také právne úkony, ktorými znižuje majetok maloletého. Hrozba nespočíva iba v reálne vykonaných úkonoch, ale aj v osobe samotného odporcu, ktorý je nezodpovedný, schopný pripraviť vlastného syna o peniaze, a preto je presvedčená, že je reálne ohrozený aj nehnuteľný majetok maloletého. Súd prvého stupňa jej nedôvodne vytýka, že návrh podala až s odstupom času po tom, ako došlo k neoprávnenej manipulácii s peňažnými prostriedkami maloletého a v tomto smere poukázala na to, že predbežné opatrenie bolo podané bezprostredne po zistení skončenia dedičského konania po nebohej matke maloletého, do ktorého nebola prizvaná konajúcou notárkou; o vydaní osvedčenia o dedičstve sa dozvedela až z dopytu na stav konania v apríli 2014, keď jej bolo oznámené skončenie dedičského konania a osvedčenie o dedičstve jej bolo vydané až na základe osobitnej žiadosti zo dňa 07.05.2014. Navrhované predbežné opatrenie zabezpečí záujmy maloletého do času jeho plnoletosti, a predstavuje tak dočasnú ochranu, lebo plnoletosťou maloletého ochrana poskytnutá rozhodnutím súdu skončí. Pokiaľ jej bola vytýkaná totožnosť návrhu vo veci samej a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zdôraznila, že v danom prípade bolo zo strany odporcu obchádzané ustanovenie, podľa ktorého je potrebné schválenie úkonu maloletého poručenským súdom, a teda nie je iná možnosť, ako vydať dočasné rozhodnutie pre zamedzenie takéhoto dubiozného správania.

Odvolačný súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu a v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Základnými predpokladmi pre vydanie predbežného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako i preukázanie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahu medzi účastníkmi, a to osvedčením bezprostrednosti ohrozenia nároku, resp. existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vydaniu rozhodnutia, ktoré môže byť exekučným titulom.

Predbežné opatrenie nie je možné vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez toho, aby boli osvedčené aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožňujú záver o opodstatnenosti návrhu vo veci samej. Z hľadiska skutkového, je preto nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na vydanie priaznivého rozhodnutia vo veci samej.

Pre potreby rozhodovania súdu o nariadení predbežného opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie na opodstatnenosť návrhu vo veci samej, súd vychádza z rozhodujúcich skutkových tvrdení uvádzaných navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňuje existenciu svojho nároku, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, pokiaľ sa začalo vo veci samej konať, inak sa posudzuje hodnovernosť a pravdivosť tvrdení navrhovateľa, ktorými odôvodňuje opodstatnenosť návrhu vo veci samej, až následne dokazovaním vo veci samej, a pre účely predbežného opatrenia nie je potrebné ich pravdivosť zisťovať a vyhodnocovať v konfrontácii s inými relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa samotnej podstaty veci.

Odvolací súd sa v danej veci stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľka, ktorej bol maloletý dočasne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti; na základe čoho je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok namiesto otca v bežných veciach; nie je aktívne legitimovaná v konaní vo veci samej, a tým ani v konaní o nariadenie predbežného opatrenia; len záujem na ochrane majetkových práv maloletého nezakladá totiž navrhovateľke hmotnoprávny nárok proti odporcovi (otcovi maloletého) na uloženie zákazu nakladania so spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnostiam vo vlastníctve maloletého, do dosiahnutia jeho plnoletosti. Je preto správny záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľke nesvedčí aktívna legitimácia vo vzťahu k jej osobe a k nároku, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť ochrana. V danom prípade totiž nie je medzi navrhovateľkou a odporcom taký občianskoprávny vzťah, z ktorého by navrhovateľke vyplýval hmotnoprávny nárok proti odporcovi uplatňovaný ňou vo veci samej. Navrhovateľka vystupuje v konaní na ochranu majetkových práv maloletého vo vlastnom mene (a nie ako zástupca - v mene maloletého), a preto nie je aktívne legitimovaná domáhať sa proti odporcovi zákazu nakladania so spoluvlastníckym podielom maloletého, hoci je tiež podielovou spoluvlastníčkou spornej nehnuteľnosti v jednej šestine. Nakoľko navrhovateľka nie je ani zákonnou zástupkyňou maloletého, nevyplýva jej právo podať takýto návrh v zastúpení maloletého ani z rozsahu práv a povinností stanovených súdom v rámci dočasného zverenia jej maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. V sporovom konaní tak navrhovateľke neprináleží domáhať sa ochrany majetkových práv maloletého, keďže túto je potrebné zabezpečiť poručenským súdom v nesporovom v konaní.

Správne je aj konštatovanie súdu prvého stupňa, že navrhovateľka sa v danom prípade domáha nariadenia predbežného opatrenia návrhom, ktorý je totožný s návrhom vo veci samej, čím by sa navrhovaným predbežným opatrením dosiahol stav, ktorý by sa inak mohol dosiahnuť až v prípade úspešného rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že navrhovaným predbežným opatrením sa navrhovateľka domáha uloženia plnenia, ktoré je z hľadiska vecnej a obsahovej stránky totožné s návrhom vo veci samej uplatňovanom ňou v základnom konaní, a preto za týchto okolností je nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia zásadne neprípustné.

Napokon správny je aj záver súdu prvého stupňa, že v danom prípade absentuje aj naliehavosť potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi v podobe existencie hrozby bezprostrednej ujmy, nakoľko ochrana majetkových práv maloletého je zabezpečená tým, že na právne úkony týkajúce sa nakladania s jeho majetkom je potrebné schválenie súdu (§ 28 Občianskeho zákonníka); navyše Zákon o rodine v § 45 ods. 4 priznáva navrhovateľke právo domáhať sa preskúmania rozhodnutia zákonného zástupcu maloletého dieťaťa, urobeného v podstatných veciach, ktorý nie je v súlade so záujmom maloletého. V danom prípade tak existuje relevantná právna úprava na zabezpečenie ochrany majetkových práv maloletého a právne prostriedky na zamedzenie nepriaznivých právnych následkov spojených s takým nakladaním s majetkom maloletého zo strany odporcu, ktorý nie je v súlade s jeho záujmami.

Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností na základe obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka dostatočne nepreukázala v danom štádiu konania základné predpoklady opodstatňujúce nariadením predbežného opatrenia dočasne obmedziť výkon vlastníckeho práva odporcu k nehnuteľnému majetku maloletého, a preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods.1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.